

Františkovo slovo

č.243

Rok 2019 papeže Františka

Papež: Vzájemně si pomáhat objevovat Boží plán

Chudé vánoce v zapomenutém Aleppu

Bůh nás nevyvolil kvůli naší šikovnosti

Výroční zpráva Fides: V uplynulém roce bylo zabito 29 misionářů

Svatý otec: Způsob, jakým se zachází s ženským tělem, vyjevuje úroveň lidství

Papež: Láska nás činí trpělivými

Nový rok přinese mimořádný výstav Turínského plátna

V Etiopii byla objevena 1700 let stará bazilika

Vietnamské sestry ubránily svůj kostel a klášter před konfiskací

výtah hlavních myšlenek z promluv papeže Františka a zpráv z Vatikánu. Plné znění naleznete na stránkách Radio Vaticana.

Rok 2019 papeže Františka

Vatikán. Shrnout činnost Petrova nástupce za uplynulý rok je dosti nesnadný úkol. Na oficiálním zpravodajském portálu *Vatican News* se o takovéto shrnutí či přiblížení pokusil redaktor italské sekce, Sergio Centofanti.

V letošním roce publikoval papež František posynodální apoštolskou exhortaci *Christus vivit* (k mladým lidem a celému Božímu lidu – 25. března), vydal se na 7 [zahraničních apoštolských cest](#), během nichž navštívil 11 zemí (Panama, Spojené arabské emiráty, Maroko, Bulharsko, Severní Makedonii, Rumunsko, Mosambik, Madagaskar, Mauricius, Thajsko a Japonsko) a vykonal tři [italské pastorační návštěvy](#) (Greccio, Neapol, Camerino - na foto). Přednesl 41 [katechezí na generálních audiencích](#) věnovaných výkladu Otčenáše a Skutkům apoštolů; 56 poledních promluv (*Angelus, Regina Caeli*) pronášených vždy o nedělích a liturgických svátcích; 53 [homilií během veřejných bohoslužeb](#) a dalších 44 [kázání při ranních bohoslužbách v kapli Domu sv. Marty](#). Vydal [knižní rozhovor o misijním poslání](#) církve a napsal také tři obsáhlé a významné listy. Jeden je adresován biskupům USA ([členům Biskupské konference USA](#) - 5. ledna), druhý všem kněžím ([K 160. výročí smrti sv. faráře arského](#) - 4. srpna) a třetí Božímu lidu v Německu ([List věřícím Německa](#) - 29. června). Kromě pronesl papež při různých příležitostech asi 260 promluv, nepočítaje různá interview, poselství a listy *motu proprio*.

Jistota víry

Společným jmenovatelem veškerého magisteria papeže Františka je jistota, plynoucí z lásky Boha k lidstvu, a jednoduchá, pevná „domácí víra“, předávaná v rodině, zvláště maminkami a babičkami, jak zdůraznil během své návštěvy Rumunska ([1. června 2019](#)).

Adorace a idolatrie

Adorace čili klanění se jedinému Bohu, jak zdůraznil letos na jaře ([Kázání v Domě sv. Marty, 7. března](#)), nabývá významu zejména v dnešním kulturním prostředí, jež je stále více proniknuto idolatrií. Modloslužba totiž „nespočívá jenom v klanění se nějaké soše, znázorňující neexistujícího bůžka,“ nýbrž především „v postoji srdce“, jež preferuje přísliby pohodlí, úspěchu, kariéry a seberealizace. Idoly však něco slibují výměnou za život, zatímco Bůh život nevymáhá, nýbrž dává, jak řekl papež již dříve (srov. [Katecheze 1. srpna 2018](#)).

„Farizej v nás“ nepřijímá napomenutí

Papežova slova jsou nezřídka úderná, podobně jako ta Kristova, jehož je na této zemi náměstkem. František poukazuje zejména na nebezpečí farizejského postoje těch, kteří se považují za morálně lepší proto, že se hlásí k pravé víře. Upozornil na to především v [homilii na závěr biskupské synody o Amazonii](#), kde mluvil o „religiozitě ega“, kterou praktikuje farizej.

Proti útokům stavět umírněnost

Během jedné z letošních tiskových konferencí ([11. září při návratu z Mauricia](#)), pořádaných při návratu z apoštolské cesty, mluvil papež o kritikách na svoji osobu z řad věřících. „Pelagiánská morálka vede k rigiditě,“ poznamenal papež, „a dnes máme v církvi různé školy rigidity. Za rigiditou však stojí problémy, nikoli evangelní svatost. Proto musíme být umírnění vůči lidem, kteří jsou pokoušeni osočovat. Mají problém, a musíme je provázet umírněností,“ uzavřel tehdy Svatý otec.

Boj proti zneužívání sexuality, autority a svědomí

Letos v únoru papež svolal předsedy biskupských konferencí ke společné reflexi o ochraně nezletilých. Ve své **závěrečné promluvě** pak poukázal na skutečné dimenze i příčiny tohoto hanebného fenoménu, a výsledkem byla mimo jiné zpřísněná definice toho, co se označuje termínem pedopornografie, za niž je v kanonickém právu církve od nynějška považováno pornografické ukazování nezletilých až do 18ti let, a dále **odstranění papežského tajemství** z kanonických procesů vyšetřujících sexuální zneužití. Tzv. papežské tajemství nemá co do činění se zpovědním tajemstvím, které je nedotknutelné. Odstranění zmíněné kanonické klauzule papežského tajemství znamená možnost zpřístupnit příslušnou církevní dokumentaci státním vyšetřujícím úřadům (nikoli médiím), pokud o to požádají příslušnou církevní autoritu, ale především je tak zaručeno, nikoli zanedbatelné právo případných obětí zneužití dozvědět se výsledek kárného církevního procesu, což v minulosti nebylo možné.

Zdůraznění významu Božího Slova

V září papež **ustanovil neděli Božího Slova**. Nová liturgická připomínka připadá na třetí neděli liturgického mezidobí a má u věřících posílit autoritu Slova, které vtělením dosahuje svého účelu a dokonalosti.

Připomenutí tradice vánočních betlémů

K oživení tradice vánočních jesliček vybídnul papež na počátku adventní doby zvláštním apoštolským listem **Admirabile signum**. Toto „znázornění události Ježíšova narození je jednoduchým a radostným zvěstováním tajemství vtělení Božího Syna,“ napsal František v tomto listu vydaném v italském Grecciu.

Poukaz na pronásledování křesťanů a mučednické svědectví

Petrův nástupce nepřestává mluvit o pronásledování křesťanů v dnešním světě a také o nejvyšším svědectví víry, prokazovaném mučednictvím. V Nagasaki u památníku japonských mučedníků letos v listopadu prohlásil: „Přicházím, abych se modlil, utvrzoval a nechal se utvrdit vírou mučedníků“ (**Angelus 24. listopadu**).

Zlaté kněžské jubileum papeže Františka

Na letošní rok připadlo 50. výročí kněžského svěcení papeže Františka, kterému příslušný den poblahopřál v úvodu **mše svaté v kapli Domu sv. Marty** kardinál Angelo Sodano z titulu děkana kardinálského kolegia. Dne 17. prosince papež na své životní pouti dovršil 83. rok.

29.12.2019

Papež: Vzájemně si pomáhat objevovat Boží plán

Vatikán. Na Svatopetrském náměstí se před polednem pod modrou oblohou sešlo nebývalé množství asi 20 tisíc lidí, aby si vyslechli pravidelnou papežovu promluvu před mariánskou modlitbou Anděl Páně. Petrův nástupce komentoval evangelium z dnešního liturgického svátku Svaté Rodiny (srov. *Mt 2,13-15.19-23*) a svoji promluvu končil slovy:

„Maria, Josef, Ježíš: Svatá Rodina Nazaretská představuje sborovou odpověď na Otcovu vůli: tři komponenty této rodiny si vzájemně pomáhají objevovat Boží plán. Modlili se, pracovali a komunikovali. Kladu si otázku: dovedeš ve své rodině komunikovat anebo jsi u stolu s mobilem jako mladí, kteří chatují? U takového stolu je pak ticho jako by byla mše, ale chybí vzájemná komunikace. Musíme v rodině obnovit dialog: otcové, rodiče, děti, prarodiče a sourozenci spolu musejí komunikovat... Toto je úkol právě na dnešek, na svátek Svaté Rodiny. Ať je Svatá Rodina vzorem našim rodinám, aby si rodiče a děti byli vzájemně oporou v přilnutí k evangeliu, jež je základem svatosti rodiny.

Chudé vánoce v zapomenutém Aleppu

Sýrie. Vánoce v Aleppu byly letos obzvláště hladové. Situace v tomto syrském městě je dnes daleko složitější než před rokem. „Skutečnost, že nepadají bomby ještě neznamená, že se situace zlepšila. Bída je tak velká, že ji lze jen těžko vyjádřit. Humanitární organizace zároveň výrazně omezují pomoc, jako by válka v Sýrii už skončila, ale tak tomu není,“ říká pro Vatikánský rozhlas **sestra Brygida Maniurka** z Kongregace františkánek misionářek P. Marie.

Polská misionářka pracuje v Aleppu dlouhá léta. Prožila obléhání města, snažila se přinášet pomoc trpícímu obyvatelstvu v době, kdy na ně dopadaly bomby. Jak vypráví, lidé se snažili uctít letošní svátky, bída však těžce doléhá na všechny. Také pomoc ze strany církví byla menší než dříve. „Naše zdroje stačily jen na zakoupení teplého oblečení pro děti, na boty se už nedostalo,“ říká pro náš rozhlas sestra Brygida. Dodává také, že vánoční liturgie se z bezpečnostních důvodů slavila brzy v podvečer. Navzdory mnoha nesnázím byly kostely plné:

„Františkánský kostel zaplnili příchozí do posledního místa. Připravili jsme velmi symbolické jesličky, které ukazují Ježíše jako světlo přicházející osvětlit každého člověka. Náš farář, otec Ibrahim Alsabagh v homilii mluvil o temnotách, ve kterých žijeme. Nejen o těch fyzických, které jsou důsledkem nedostatku proudu, což silně pociťujeme o večerech, když je město pohroužené v naprosté temnotě, ale také o soumraku budoucnosti. V současné situaci mnoho lidí nevidí na konci tunelu našeho utrpení žádné světélko. Otec Ibrahim připomínal, že tímto světlem je Ježíš. Vyslovil také přání, aby On byl světlem této země a aby přemohl temnoty, které v Sýrii panují.“

Mnozí mají dojem, že svět na syrské drama již zapomněl, dodává misionářka. „Když prosím o pomoc, často slyším, že válka přece už skončila a že se mají Syřané sami pustit do práce. Jenže válka stále pokračuje, přestože o ní média už nemluví, a hledání práce znesnadňují stále platné sankce,“ říká sestra Brygida. Podotýká, že obnova zničeného Aleppa stále ještě nezačala a lidem chybí jakákoli perspektiva do budoucnosti.

„Kolem vánoc jsem navštívila mnoho rodin a od mnoha lidí jsem nezávisle na sobě vyslechla, že dnes je hůř než v dobách, kdy na nás každý den dopadaly bomby. Protože, jak mi říkali, naše životy byly sice ohrožené, mohli jsme v každé chvíli zahynout nebo utrpět zranění, ale mohli jsme si ještě zakoupit potraviny a základní věci nutné k životu. Nyní ale na mnoho rodin doléhá nesmírná bída, nebo jim přímo hrozí smrt hladu. Kromě toho boje stále pokračují, jednou za čas také nám dopadne za zeď nějaký granát, v noci k nám doléhají ozvěny přestřelek. Lidem se skutečně žije stále hůř a mnozí litují, že neemigrovali z města v době, kdy k tomu ještě byla příležitost. Ekonomická situace je skutečně tragická. Teď tu byl jakýsi pohyb, protože církve nakupovaly na zimu a svátky oblečení pro nejpotřebnější, a to dalo lidem nějakou práci. Mnoho fabrik je zavřeno, protože chybí odbyt na trhu. Lidé si zpravidla nemohou nic dovolit. Těžko se udrží dokonce i oděvní podniky, protože celý průmysl byl v Sýrii zničen a materiál je potřeba dovážet z Turecka platit za něj v dolarech, což je při ohromné devalvaci syrské libry prakticky nemožné. Dalším problémem je také to, že se pomoc z venku drasticky snížila.“

Říká v rozhovoru pro Vatikánský rozhlas polská misionářka, sestra Brygida.

Připomeňme, že na zrušení sankcí zatěžujících syrské obyvatelstvo, návrat uprchlíků a podporu náboženských menšin apeloval vatikánský státní sekretář kardinál Pietro Parolin na zářijové ministerské schůzce věnované Sýrii v sídle OSN v New Yorku. Jeho slovům se však nedostalo téměř žádné pozornosti.

Pomoc pro obyvatele Aleppa lze zasílat v eurech na účet Sdružení Svaté země

BANCA POPOLARE ETICA SCPA - FILIALE DI MILANO

Bank address: Via Spallanzani 16 –20129, MILANO

IBAN: IT 39 U 05018 01600 000014488449, BIC/SWIFT: CCRIT2T84A

Beneficiary's name: FOR THE POOR IN ALEPPO

Write also in the reason for transfer: FOR THE POOR IN ALEPPO

Account holder : Associazione di Terra Santa

MILANO, 20121; Piazza Sant'Angelo, 2

Homilie

31.12.2019

Bůh nás nevyvolil kvůli naší šikovnosti

»Když se však naplnil čas, poslal Bůh svého Syna« (*Gal 4,4*).

Syn poslaný Otcem postavil svůj stan v Betlémě Efratském, »maličkým mezi judskými městy« (*Mi 5,1*); žil v Nazaretě, městečku, které Písmo nikde nezmiňuje kromě otázky: »Může z Nazareta vyjít něco dobrého?« (*Jan 1,46*), a zemřel, vyobcován z velkého města Jeruzalém, ukřižován za hradbami. Boží volba je jasná: ke zjevení svojí lásky si vybírá malé a opovrhované město a když přijde do Jeruzaléma spojuje se s lidem hříšníků a vyděděnců. Nikdo z obyvatel města se neuvědomuje, že Syn Boží, učiněný člověkem, jde svojí cestou, pravděpodobně ani jeho učedníci, kteří teprve se vzkříšením plně pochopí mysterium přebývajících v Ježíši.

Slova a znamení spásy, vykonané ve městě, vzbuzují úžas a momentální nadšení, ale nejsou přijata ve svém plném smyslu a zakrátko budou zapomenuta, až se římský prokurátor zeptá: „Chcete propustit Ježíše nebo Barabáše?“. Ježíš je ukřižován za městem, na Golgotě, aby byl zavržen pohledy všech obyvatel a zesměšněn sarkastickými komentáři. Avšak odtud, z kříže, který je novým stromem života, Bůh přitahuje všechny k sobě. A pod křížem také Bolestná Matka Boží svým mateřstvím objímá všechny lidi. Matka Boží je Matkou církve a její mateřská něha dosahuje ke všem lidem.

Ve městě postavil Bůh svůj stan... a nikdy se odtud nevzdálil! Jeho přebývání ve městě, i v tomto našem městě Řím, „se nesmí stát umělým konstruktem, nýbrž musí být objevováno a odhalováno“ (*Evangelii gaudium*, 71). My „potřebujeme vnímat město kontemplativním pohledem, totiž pohledem víry, která objevuje Boha, jenž přebývá v jeho domech, na jeho ulicích a náměstích“ (*tamt.*, 71). Proroci v Písmu varují před pokušením vázat Boží přítomnost pouze na chrám (srov. *Jer 7,4*). On přebývá ve svém lidu, kráčí s ním a žije jeho životem. Jeho věrnost je konkrétní, je nablízku každodennímu životu svých dětí. Bůh, když chce obnovit všechno, dokonce ani nezačíná od chrámu, nýbrž od lůna nepatrné a chudé ženy svého lidu. Tato Boží volba je výjimečná! Nemění dějiny skrze mocné muže občanských a náboženských institucí, nýbrž počínaje ženami z periferií římské říše, jako je Maria, a bezdětnými jako Alžběta.

V žalmu č. 147, který jsme před chvílí recitovali, vybízí žalmista Jeruzalém, aby oslavoval svého Boha, protože »sesílá svůj rozkaz na zemi, rychle běží jeho slovo« (v. 15). Skrze svého Ducha Bůh, který v každém lidském srdci pronáší svoje Slovo, žehná svým dětem a povzbuzuje je k práci pro mír v tomto městě. Rád bych, abychom dnes svým pohledem na město Řím chápali věci z Božího hlediska. Pán se těší pohledem na tolik dobra, které je denně prokazováno, na úsilí a obětavost při prosazování bratrství a solidarity. Řím není pouze komplikované město s mnoha problémy, nerovnostmi, korupcí a sociálním napětím. Řím je město, kam posílá Bůh svoje Slovo, jež působením Ducha hnízí v srdci svých obyvatel, podněcuje k víře, naději a lásce a přičiňuje se o dobro všech.

Myslím na mnoho odvážných lidí – věřících i nevěřících – které jsem potkal v těchto dnech a kteří představují „tlukoucí srdce“ Říma. Bůh opravdu nikdy nepřestal měnit dějiny a tvář našeho města

prostřednictvím lidu tvořeného jeho nepatrnými a chudými obyvateli. On si je vybírá, inspiruje, motivuje k činu, činí je solidárními, přiměje rozhazovat sítě, vytvářet pevné vztahy a budovat mosty, nikoli zdi. Právě tisícerem těchto bystřin živé vody Ducha, jimiž Boží Slovo zúrodňuje město, činí z neplodné »šťastnou matku dětí« (Žl 113,9).

A co žádá Pán od církve v Římě? Svěřuje nám svoje Slovo a nutí vrhnout se do vřavy, zapojit se do setkání a vztahů s obyvateli města, aby toto poselství rychle běželo. Jsme povoláni setkávat se s druhými a popřát sluchu jejich existenci, jejich volání o pomoc. Naslouchání už je úkonem lásky! Mít čas pro druhé, vést dialog, rozpoznat kontemplativním pohledem přítomnost a působení Boha ve svých životech, dosvědčovat spíše skutky než slovy nový život evangelia, je opravdová služba lásky, jež proměňuje realitu. Takto bude totiž městem i církví obíhat čerstvý vzduch, znovu se vydá na cestu, překoná staré logiky protikladů a plotů za účelem vzájemné spolupráce a budování spravedlivějšího a bratrského města.

Nesmíme mít strach nebo se považovat za nepřiměřené pro tak důležité poslání. Připomeňme si, že Bůh nás nevyvolil kvůli naší „šikovnosti“, ale právě proto, že jsme a považujeme se za nepatrné. Děkujeme za jeho Milost, kterou nás v tomto roce podpíral, a s radostí k Němu pozvedneme svůj chvalozpěv.

31.12.2019

Výroční zpráva Fides: V uplynulém roce bylo zabito 29 misionářů

Vatikán. Agentura Kongregace pro evangelizaci národů zveřejnila výroční zprávu o misionářích zabitých v roce 2019. Podle ní obětovalo život ve službě 29 kněží, řeholníků a laiků. Smutné prvenství patří africkému kontinentu, kde zahynulo 15 misionářů. Data shromážděná agenturou Fides vykazují geografickou různorodost, potvrzující jakousi „globalizaci násilí“.

„Mučednictví je ovzduším života křesťana, křesťanské obce. Vždycky mezi námi budou mučedníci. A to je znamení, že jdeme Ježíšovou cestou,“ cituje agentura Fides v úvodu svého raportu Papeže Františka z promluvy při generální audienci z 11. prosince, kde v katechezi o Skutcích apoštolů přibližoval křesťanské mučednictví. V roce 2019 bylo na různých místech světa zabito 29 misionářů: 18 kněží, 6 laiků, 2 řeholní sestry, 2 řeholníci a 1 trvalý jáhen.

Po osmi letech, v nichž největší počet zabitých misionářů vykazovala Amerika, drží od roku 2018 smutný primát Afrika. Na Černém kontinentu bylo zabito 12 kněží a tři další misionáři: řeholník, řeholnice a laička. V Americe bylo zabito 6 kněží, 4 laici, jeden trvalý jáhen a jeden řeholník; v Asii jedna laická misionářka a v Evropě řeholní sestra. V mnoha případech byli misionáři připraveni o život během pokusů o krádež, v oblastech, kde je násilí na pořadu dne, autorita státu je oslabena korupcí nebo zcela chybí. Vraždy tedy nejsou přímým výrazem nenávisti k víře, nýbrž spíše úsilí o „sociální destabilizaci“.

Zpráva agentury Fides si všímá také určité globalizace násilí. Zatímco v minulosti se násilné skutky zpravidla soustředily do určitého národa nebo oblasti, v roce 2019 došlo k vraždám misionářů v 10 afrických a 8 amerických státech; po jednom pak v Asii a v Evropě.

1.1.2020

Svatý otec: Způsob, jakým se zachází s ženským tělem, vyjevuje úroveň lidství

Vatikán. V bazilice svatého Petra sloužil dopoledne papež liturgii ze slavnosti Matky Boží Panny Marie. Novoroční bohoslužby se jako obvykle účastnil také diplomatický sbor při Svatém stolci. V latinsky slavené bohoslužbě na závěr vánočního oktávu kázal Petrův nástupce o ženskosti Spasitelovy Matky, Panny Marie, a svoji promluvu zakončil:

„Hned po svém narození se Ježíš zračí v očích ženy, ve tváři svojí matky. Od ní se mu dostalo prvního pohledu a s ní si vyměnil první úsměv. S ní zahájil revoluci něhy. Církev, hledící na Ježíše, je povolána v ní pokračovat. I ona je totiž jako Maria ženou a matkou a v Madoně nachází svoje identifikační rysy. Dívá se na ni, neposkvrněnou, a cítí se povolána odporovat hříchu a zesvětštění. Dívá se na ni a cítí se povolána zvěstovat Pána a rodit jej v životech. Dívá se na ni a cítí se povolána přijímat každého člověka jako dítě.

Přiblížením k Marii nachází církev svůj střed a svoji jednotu. Nepřítel lidské přirozenosti, ďábel, však usiluje o její rozdělení a klade na první místo rozdíly, ideologie, dílčí myšlenky a stranickost. Nepochopíme však církev, pokud se na ni díváme z hlediska struktur, programů, zaměření, ideologií a funkcí. Něco z ní pochopíme, avšak nikoli srdce církve. Církev má totiž srdce matky. A my děti dnes vzýváme Matku Boží, která nás sjednocuje ve věřící lid. Ó Matko, zrod' v nás naději, přines nám jednotu. Ženo spásy, svěřujeme ti letošní rok, opatruj jej ve svém srdci.“

1.1.2020

Papež: Láska nás činí trpělivými

Vatikán. K poledni se na Svatopetrském náměstí sešlo asi 15 tisíc lidí, aby si vyslechli sváteční promluvu papeže před mariánskou modlitbou Anděl Páně. Svätý otec se v ní zaměřil na přelom kalendářního roku a novoroční přání.

Improvizovaně se v ní vrátil ke včerejšímu drobnému incidentu, jehož [video](#) se okamžitě ocitlo na tzv. sociálních sítích. Večer po bohoslužbě se totiž František vydal na Svatopetrské náměstí k jesličkám a cestou se zdravil s množstvím přítomných, přičemž se poněkud důrazněji ohradil proti nešetrnému chování jisté osoby, která jej uchopila za ruku, táhla k sobě a málem strhla k zemi. „Také já ztrácím trpělivost a prosím o odpuštění za špatný příklad, který jsem včera dal,“ dodal papež v klíčovém místě svojí dnešní promluvy, kde vysvětloval, že spása, kterou přináší Ježíš, spočívá v trpělivosti lásky. Promluvu pak zakončil slovy:

„Drazí bratři a sestry, sestupme z piedestalů svojí nadutosti – všichni jsme pokoušeni pýchou - a prosme o požehnání Svatou Matku Boží, pokornou Matku Boží. Ona nám ukazuje Ježíše: nechme si požehnat, otevřme srdce Jeho dobrotě. Tak bude začínající rok poutí naděje a pokoje, nikoli slovy, ale skutky dialogu, smíření a péče o stvoření.“

Po hlavní promluvě papež František popřál „všem – věřícím i nevěřícím - protože všichni jsme bratři, abyste nikdy nepřestali doufat ve svět pokoje, který společně den po dni vytváříme. A prosím, nezapomeňte se modlit za mne,“ dodal a jako obvykle se rozloučil přáním dobré chuti k obědu.

2.1.2020

Nový rok přinese mimořádný výstav Turínského plátna

Itálie. Pouhých pět let od posledního výstavu Turínského plátna, který do severoitalské metropole přivedl více než dva miliony poutníků z celého světa, včetně [papeže Františka](#), přinese nový kalendářní rok další možnost k uctění této relikvie, oznámil turínský arcibiskup Cesare Nosiglia.

Příležitostí k mimořádnému výstavu bude 43. Mezinárodní setkání mládeže, ohlášené na 28.12.2020-1.1.2021 a organizované ekumenickou komunitou z Taizé. Obdobného, právě ukončeného setkání v polské Vratislavi, se **turínský arcibiskup Nosiglia** osobně účastnil spolu s početnou skupinou mládeže. Jak řekl, příští zastávka pouti důvěry na zemi právě v Turíně je plodem dlouholetého vztahu tohoto města s francouzskou ekumenickou komunitou:

„Mladí lidé hledají bezpečné a silné zachytné body – jak na úrovni víry, tak na společenské rovině, kde se vyjadřuje jejich touha po obnově. Turín čeká na tato znamení a myslím, že příchod komunity Taizé dodá hluboké podněty jak mladým katolíkům, tak lidem, kteří jsou spíše na okraji církve, ale vidí v ní určitý opěrný bod, protože jsou zmítáni zleva doprava a nevědí, jaký smysl mají životu dát. Věřím, že takové intenzivní dny prožité v modlitbě, setkávání, bratrství, přátelství přinesou pozitivní náboj jak pro mladé, tak pro celé město, ale také pro naši diecézi.“

Říká turínský arcibiskup Cesare Nosiglia, který se v minulosti setkával se zakladatelem ekumenické komunity v Taizé, bratrem Rogerem. Vzhledem k zeměpisné blízkosti míří ze severoitalského Piemontu do burgundské vsi Taizé každoročně mnohé mládežnické skupiny.

V Etiopii byla objevena 1700 let stará bazilika

Etiopie. Zbytky 1700 let staré křesťanské baziliky nalezené v Etiopii vrhají nové světlo na příchod křesťanství do oblasti subsaharské Afriky. V Beta Samati, starověkém městě vybudovaném Aksumskou civilizací, objevili archeologové křesťanskou baziliku římského typu. Pravděpodobně šlo o budovu postavenou Římany k administrativním účelům a posléze adaptovanou na bohoslužebné místo.

Objev křesťanského kostela dokládá, jak rychle se křesťanství šířilo tehdejší obchodní sítí pokračující od Středozevního moře přes Rudé moře dále do Afriky a Jižní Asie, a vrhá nové světlo na tuto oblast, o níž historici mnoho nevědí. Podle Aarona Buttse, profesora semitských a egyptských jazyků na Washingtonské katolické univerzitě, jde o nejranější doložený kostel v Etiopii a v subsaharské Africe. Aksumské království patřilo k nevlivnějším starověkým civilizacím a zůstává nadále jednou z nejméně prozkoumaných kapitol. Vykopávky v Beta Samati na severu Etiopie pomáhají zaplnit významné mezery v poznání preaksumské a aksumské civilizace.

V okolí baziliky byly nalezeny profánní i náboženské artefakty, včetně zlatého prstenu, zvířecích figurek, křížů, pečeti a platidel. Archeologové objevili také desku s vyrytým křížem a starým etiopským nápisem „ctihodný“. Nedaleko východní stěny baziliky pak našli nápis s prosbou, aby „nám Kristus byl milostivý“.

Město Beta Samati existovalo již za tzv. preaksumské civilizace kolem roku 750 před Kristem a bylo opuštěno zhruba po dvanáctistech letech, kolem roku 650 našeho letopočtu. Archeologové je objevili v roce 2009 a dosud pokračují ve výzkumu tohoto důležitého obchodního a společenského centra Afriky, které ve velmi rané době konvertovalo z polyteismu ke křesťanství.

2.1.2020

Vietnamské sestry ubránily svůj kostel a klášter před konfiskací

Ho Či Minovo město. Vleký spor vietnamských katolíků se státem, který se před deseti lety rozhodl vyvlastnit pozemky, na nichž řeholnice z kongregace *Holy Cross Lovers* pracně vybudovaly a provozují kostel, klášter, zdravotnické středisko a školku, minulý týden šťastně skončil. Když před deseti lety (jak jsme o tom informovali [ZDE](#)) rozhodl stát o zabrání pozemků ve čtvrti Thu Thiem v Ho Či Minově městě pro gigantický projekt několika developerských firem blízkých vládnoucí komunistické straně, zvedl se mezi okolními obyvateli, většinou katolíky mohutný odpor, protože stavební projekty počítaly s vyvlastněním domů dalších přibližně 15 tisíc lidí, a hrozila demolice kostela a všech ostatních budov. Příslušné státní a stranické úřady nyní vydaly rozhodnutí, kterým prohlašují dotyčný pozemek za „chráněnou památkovou oblast“, což znemožňuje realizaci stavebního projektu. Zprávu o tom přinesla agentura [Asia News](#). Loni oznámil pomocný biskup Ho Či Minova města (Saigon), mons. Joseph Do Manh Hung, že se podařilo najít řešení a farnost Thu Thien a komunita sester *Holy Cross Lovers* zůstanou na svém původním místě. Zmíněná ženská řeholní kongregace, která je nejstarší vietnamskou řeholí, postavila na čtyřhektarovém pozemku kostel a klášter v roce 1859.